

ע"פ 2404/17 - מוחמד עווד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
ע"פ 2404/17

כבוד השופטת א' חיות
מוחמד עווד

לפני:
המערער:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיב:

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז מיום
05.03.2017 בתיק ע"פ 035673-02-17 שניתנה על
ידי כב' השופט א' יקואל

(06.04.17)

י' בניסן התשע"ז

תאריך הישיבה:

עו"ד וסים דכור

בשם המערער:

עו"ד ענת גולדשטיין

בשם המשיבה:

פסק-דין

ערעור לפי סעיף 87(ד) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 5.3.2017 (השופט א' יקואל) אשר דחה את בקשת המערער לעכב את ביצוע עונש המאסר שגזר עליו בית משפט השלום בראשון לציון, עד לשמיעת הערעור שהגיש לבית המשפט המחוזי על הרשעתו ולחלופין על חומרת העונש.

1. ביום 1.6.2016 הרשיע בית משפט השלום בראשון לציון (סגן הנשיאה א' הימן) את המערער, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של מתן שוחד ובעבירה של הצעת שוחד. בתמצית, נקבע בהכרעת הדין כי המערער, עורך דין במקצועו, ייצג במועדים הרלוונטיים לכתב האישום מספר רוכלים שפעלו בחצר כנסיית הקבר בירושלים (להלן: הלקוחות). לאחר שננקטו צעדים נגד הלקוחות על ידי משטרת ישראל ומחלקת הפיקוח בעיריית ירושלים, ביקש המערער מניסים דיין, מנהל מחלקה בפיקוח העירוני בעיריית ירושלים (להלן: דיין) לשוחח עמו ב"ארבע עיניים" בנוגע ללקוחות. דיין הזמין את המערער למשרדו, אך בשל חשדו בנוגע לכוונות המערער הוא שיתף את היועץ המשפטי של העירייה ואת משטרת ישראל בדבר הפגישה, ומכאן והלאה כל פגישותיו עם המערער היו מתועדות ולוו על ידי המשטרה. ביום 9.7.2014 הגיע המערער למשרדו של דיין וניסה לשכנעו כי הלקוחות לא עוסקים ברוכלות שאינה מורשית וכי הפעילות נגדם נעשית בשל

עמוד 1

יריבות עם קצין משטרה מסוים. דיין מצדו עמד על כך שהלקוחות עוסקים ברוכלות שאינה מורשית והציע למערער כי יגישו בקשה לקבלת רישיון רוכלות. או אז ביקש המערער מדיין לצאת ולדבר עמו מחוץ למשרד והציע לו סך של 1500-2000 דולר כדי שלקוחותיו יוכלו לחזור ולעבוד בכנסיית הקבר למחרת היום. דיין מצדו הבהיר כי אינו מוכן להסתכן עבור סכום כזה, והמערער הגדיל את ההצעה ל-4000-5000 דולר. דיין ביקש לחשוב על ההצעה וביום 10.7.2014 נפגשו השניים, לבקשת המערער, בקפה "ארומה" במרכז ירושלים שם הציע המערער לדיין תמורת עזרתו 10,000 ש"ח אם תתקבל החלטה שתאפשר ללקוחותיו לחזור ולעבוד בכנסיית הקבר וסכום נוסף של 5000 ש"ח שיועבר לאחר שיתקבל אישור רשמי לעבודה ויוחזר הציוד המוחזר. בהמשך העלה המערער את ההצעה ל-20,000 ש"ח. דיין אמר למערער כי ינסה לשכנע את היועץ המשפטי לתת ללקוחות לעבוד במקום, אך הבהיר כי לא יוכל לתת על כך אישור רשמי. בהמשך התקשר המערער לדיין אשר מסר לו כי הצליח לסדר את עניינם של הלקוחות מול היועץ המשפטי. עוד באותו ערב נפגש המערער עם דיין בבית קפה בקניון מעלה אדומים ומסר לו בחדר המדרגות של הקניון 5000 דולר במזומן. ביום 27.7.2014 יצר דיין קשר עם המערער בתיאום עם משטרת ישראל, ואמר לו שסודר עניין הציוד המוחזר. בשל המעשים הללו הורשע המערער בעבירה של מתן שוחד לעובד ציבור שיחוסה לו באישום הראשון ובאישום השני הורשע המערער בהצעת שוחד לעובד ציבור בעד פעולה הקשורה בביצוע תפקידו, בכך שביקש מדיין לדאוג לרישום רישיון עסק על שמו של אדם מסוים והציע לו לתת 5000 דולר תמורת עזרתו.

בגין העבירות שבהן הורשע גזר בית משפט השלום (סגן הנשיאה ש' שטיין) על המערער ביום 5.1.2017, 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 10,000 ש"ח או חודשיים מאסר תמורתו.

2. ביום 16.2.2017 הגיש המערער ערעור לבית המשפט המחוזי על הכרעת הדין ולחלופין על גזר הדין ובד בבד ביקש לעכב את ביצוע עונש המאסר בפועל עד להכרעה בערעור. ביום 5.3.2017 דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה בקובעו כי סיכויי הערעור אינם גבוהים במידה המטה את הכף אל עבר עיכוב ביצוע עונש המאסר. בכל הנוגע לטענת המערער כי התנהלות הרשויות מול הלקוחות הדיחה אותו לתת שוחד, נקבע כי גם אם תתקבל הטענה היא עשויה להוביל לכל היותר להקלה מסוימת בעונש אך לא בהכרח לזיכוי. אשר לחומרת העונש נקבע בהחלטה הדוחה את הבקשה לעיכוב ביצוע כי על פני הדברים לא נפלה שגיאה של ממש בגזר הדין וכי שיקולי השיקום בעניינו של המערער אינם בעוצמה המצדיקה חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם. עוד נקבע כי נוכח תקופת המאסר שנגזרה על המערער, תכלית הערעור לא תסוכל אם העונש לא יעוכב. בית המשפט המחוזי דחה, אפוא, את בקשת המערער והורה לו להתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 2.4.2017.

3. על החלטה זו הגיש המערער את הערעור שבכותרת ועמו בקשה לעיכוב ביצוע ארעי של עונש המאסר. ביום 22.3.2017 עוכב ביצוע העונש עד למתן החלטה אחרת ודין בערעור התקיים ביום 6.4.2017. בערעורו טוען המערער כי בית המשפט המחוזי התעלם בהחלטתו מהתנהלות המשטרה והעירייה ולגישתו אם תתקבלנה טענותיו הן יכולות להקים לו הגנה מן הצדק. עוד טוען המערער כי בית המשפט החמיר בעונשו וכי הסיכוי הממשי לשיקומו מצדיק סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם.

המדינה סומכת ידיה על החלטת בית המשפט המחוזי.

4. דין הערעור להידחות.

כפי שצוין בהכרעת הדין המערער אינו חולק על עובדות כתב האישום וממקד את טענותיו בהתנהלות העירייה והמשטרה אשר לטענתו הדיחו אותו להציע שוחד לדיין. טענות המערער בהקשר זה מתמקדות בממצאי עובדה ומהימנות של בית משפט השלום אשר קבע כי "טענת הקנוניה היא השערה" שהמערער "העלה בליבו ללא בדל של ביסוס בראיות" (הכרעת הדין בעמ' 292) וכי גם אם סבר המערער כי הרשויות מתנכלות ללקוחותיו, הרי שכעורך דין עמדו בפניו דרכים אחרות להתמודד עם ההתנהלות הבלתי חוקית, לטענתו, של הרשויות, וכי ביצוע עבירות על ידו אינה הדרך. אשר על כן, נראה כי בפני המערער ניצבת בהקשר זה משוכה גבוהה למדי ככל שהדבר נוגע לערעור על הכרעת הדין.

אשר לטענות המערער כנגד גזר הדין. גם אם ערכאת הערעור תחליט להפחית את עונש המאסר שנגזר על המערער, ואינני מחווה כל דעה בעניין זה, נוכח תקופת המאסר שנגזרה עליו (30 חודשים) לא יהא בתחילת ריצוי המאסר כדי לסכל את הערעור. לכך יש להוסיף כי מועד שמיעת הערעור בבית המשפט המחוזי צפוי להישמע בקרוב (16.5.2017) וגם בכך יש כדי לתמוך במסקנה כי תחילת ריצוי המאסר לא תסכל את הערעור.

5. הערעור נדחה, אפוא. המערער יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 23.4.2017 עד השעה 10:00 בבימ"ר ניצן או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתן היום, י"א בניסן התשע"ז (7.4.2017).

ש ו פ ט ת